

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat de Raad, bij deszelfs resolutie van den 12 Januarij 1833, no. 7, heeft vastgesteld het navolgend

REGLEMENT

op het gebruik der STADS WAAG, tevens inhoudende de Instructie voor den BOEKHOUDER en den WEGER bij dezelve.

Art. 1. Het zal een ieder vrijstaan, zijne goederen op de Waag te laten wegen, tegen betaling van het vastgestelde Waagloon, waarvan de verkooper en kooper ieder de helft betalen.

Art. 2. De Waag zal worden geopend en gesloten op de volgende tijden:

Van den 1 April tot den 1 September des morgens te zeven en des avonds te zes uren.

Van den 1 September tot den 1 November en gedurende de maand Maart des morgens te zeven en des avonds te vijf uren.

Van den 1 November tot den 1 Maart des morgens te acht en des avonds te vier uren.

Evenwel: zoo lang er goederen ter weging zijn, blijft de Waag geopend en zijn de ambellaren werkzaam.

Art. 3. Alle goederen zullen nauwkeurig worden gewogen met eenen behoorlijken doorslag, zonder meer; zullende zulks echter nimmer een ten honderd mogen te boven gaan.

Art. 4. Alle goederen, die ter Waag worden gebracht, zullen geregeld en naar orde van aanbrenging worden gewogen.

Art. 5. De Boekhouder zorgt, dat de aangebrachte goederen niet worden beschadigd, en dat de Wegers hunnen post naar behooren waarnemen, zullende hij gehouden zijn, om bij het niet behoorlijk kwijten van hunnen plicht daarvan binnen 24 uren aan Burgemeester en Wethouders kennis te geven.

Art. 6. De Boekhouder zal nauwkeurig aantekening houden van al het gewogen, van de namen der koopers en verkoopters, de woonplaats, zoo die buiten de Stad is, de soort der goederen, en het ontvangen waagloon, in het daartoe bestemd register een bewijs van het gewicht aan den belanghebbenden kosteloos afgeven.

Art. 7. Indien daarna door een der partijen een nieuw ekstrakt gevraagd wordt, zal daarvoor twintig cents aan den Boekhouder betaald worden, boven het zegel.

Art. 8. De Boekhouder, Wegers en verder aangestelde personen zullen onder eede gebracht worden, zij moeten in persoon de werkzaamheden verrigten, en mogen niemand zonder toestemming van Burgemeester en Wethouders in hunne plaats stellen.

Art. 9. De Boekhouder zorgt, dat hetgene tot de weging betrekking heeft op behoorlijken tijd door den Weger worde gecommitteerd en schoon gehouden, en dat de gewigten op tijd worden berijkt. Hij geeft van het versletene of ontbrekende schriftelijk bericht.

Art. 10. De Boekhouder zal zorg moeten dragen, dat van de gereedschappen, tot de Waag betrekking hebbende, niets vermist rake, bij het einde van het jaar zendt hij daarvan een behoorlijk geteekenden inventaris in aan Burgemeester en Wethouders.

Art. 11. De Boekhouder zal maandelijks, op den 1 van iedere maand, een maandstaat aan Burgemeester en Wethouders inleveren.

Art. 12. Dezelve zal maandelijks het bedrag van zijne meerdere ontvangst bij den Stads Ontvanger tegen kwitantie overstorten.

Art. 13. Dezelve zal in afloop van ieder jaar, voor het uitside van de maand Januarij, rekening en verantwoording doen van zijne ontvangsten en uitgaven.

TARIEF OP HET WEEGLOON,

boven het Zegel der Kwitantie.

Van iedere 100 Ned. ponden Koopmanswaren, of zoodanige goederen, als ter weging zullen worden aangeboden

Van een Varken van 100 Ned. ponden of daar beneden

Boven 100 tot en met 200 Ned. ponden

Boven 200 Ned. ponden

Van eene hoeveelheid beneden de 50 Ned. ponden wordt betaald als van 50 Ned. ponden.

Van 50 Ned. ponden tot 100 Ned. ponden als van 100 Ned. ponden.

Hier boven, van 50 Ned. ponden of daar onder niets; doch boven 50 Ned. ponden als van 100 Ned. ponden.

Indien de belanghebbenden mogten verlangen, hunne goederen op eene van de Waag verwijderde plaats te doen wegen, zal de Boekhouder derwaarts de schalen en gewigten en des noods de prikken doen overbrengen; hiervoor zal, boven het weegloon en de kosten van vervoer moeten worden betaald een gulden en vijftig cents voor ieder dag; zullende een gedeelte van een dag voor een geheelen dag gerekend worden.

En opdat deze ter kennis kome van een ieder, zal dezelve in de Groninger Courant worden geplaatst en voorts aangeslagen.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 11 Maart 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Wordt geadverteerd, dat, wie genegen mogt zijn, om aan het alhier opgerigte Burger Ziekenhuis onderstaande LEVENSMIDDELEN of VOORWERPEN te leveren, als:

Rundvleesch, — Kalfs dito, — Rijst (Karolina), — Gierst, — Gepelde Gerst, — Pruimedanten, — Rozijnen, — Witte of Melis Suiker, — Bastaard Suiker, — Bruine Honig, — Sirop (Inlandsche), — Zout (Groninger), — Peper (Gemalen), — Kaarsen, — Kaarskatoen, — Groene Zeep, — Spaansche dito, — Boter, alles per Ned. G, — Boomolie (Genua), — Patentolie, — Petroleum (Hollandsche), — Feorleop van Brandewijn (Languedocq), — Brandewijn (Inlandsche), per Ned. Kan, — Rode Wijn, — Witte Wijn, per Anker, — Lijnkoeken, bij de 100; — Lijnzaad, bij den Kop; en zulks voor de maanden April, Mei, Juni, Juli, Augustus en September 1833, — men daartoe op Maandag, Dingsdag en Woensdag, zijnde den 25, 26 en 27 Maart 1833, van 10 tot 12 en van 3 tot 6 uren, ter Stads Secretarij ter lezing kan vinden de Voorwaarden, op welke de Levering moet geschieden, alsmede de Monsters zien van die Artikelen, welke daarvoor vatbaar zijn, en aldaar bij geslotene Bijetten inzenden, vóór of op den 28 Maart 1833, de prijzen, tot welke men die Levering zoude willen aannemen; zullende er geene Bijetten na dien dag worden aangenomen, na welken tijd met den laagsten Inschrijver nader zal worden gekontrakteerd.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

FRANKFORT den 15 Maart.

In de Württemburgsche kamer van afgevaardigden is den 12 dezer, na langdurige discussiën, met eene meerderheid van 53 tegen 31 stemmen, een belangrijk besluit genomen. Er was, namelijk, — ten gevolge van een door den heer Pfister in die kamer gedaan voorstel, strekkende, om te protesteren tegen en als niet verplichtend voor Württemberg te verklaren de jongste besluiten van den Bondsdag, als formeel aandruijvende tegen de staatsregeling des lands, in zoo verre door de Regering daarenten de kamers niet zijn gekend geworden, en van welk voorstel de kamer het drukken bevolen had; — een Koninklijk rescript aan die kamer gezonden, waarin het bewuste voorstel werd beschouwd als onbestaanbaar, zoo wel met 's Konings be trekkingen tegenover den Bondsdag als met zijne soevereiniteits-regten, en ten slotte werd daarin de verwachting te kennen gegeven, dat het voorstel van den heer Pfister met verontwaardiging zou worden verworpen. Dit rescript werd daarop aan eene commissie verzonden, belast met de onderzoeking der vraagstukken van publiek recht. Deze commissie had daarop voorgeslagen, om een adres aan den kabinetraad des Konings te rigten, houdende hoofdzakelijk, » dat elk lid der kamer het recht heeft, om zich vrijelijk te verklaren omtrent alles, wat eenig letsel aan de staatsre gering konne toebrengen, even veel van wat kant hetzelfde mogt komen; dat in geen geval de kamer met verontwaardiging een voorstel kan verwerpen, waarvan zij het nut niet bevoelen heeft, en dat zij protesteert tegen elke inbreuk op de vrijheid harer

raadplegingen. » Bij de discussiën over dit adres nu, in weerwil dat onder de hand schijnt te zijn gedreigd, dat de kamer zou onthouden worden, indien zij er zich mede vereenigde, is tot het indienen van dit adres met de bovengenoemde meerderheid besloten, echter nadat eenige veranderingen en verbeteringen daarin waren aangenomen, ten gevolge waarvan de kommissie in eene volgende zitting er eene nieuwe redactie van zou aanbieden.

Van den 17den. Omtrent de onderhandelingen, die te Konstantinopel tusschen den Franschen gezant en de Porte hebben plaats gehad, vindt men in brieven van daar, van den 24 Februarij, de volgende bijzonderheden:

Naauwelijks was de Fransche admiraal Roussin den 22sten te Konstantinopel aangekomen, of hij had eene zamenkomst met den reis-effendi en verklaarde hem, dat zijn Kabinet met leedwezen zou zien, dat de Porte in de bestaande ongelukkige geschillen van eene vreemde materiële hulp zou gebruik maken. Daarom vroeg hij het onmiddellijk verwijderen van het Russisch eskader, dat, uit vier limeschepen, drie fregatten en zes brikken bestaande, sedert twaalf uren in den Bosphorus ten anker lag, dreigende met het geheele gezantschap zijner natie de stad te zullen verlaten, zoo die schepen zich niet tot hun vertrek gereed maakten en de Sultan onder eenen anderen invloed, dan door de morele deelneming, die Frankrijk hem aanbood, dacht te handelen. Ofschoon de Fransche zaakgelastigde, de heer Furenne, reeds vroege voorstellen in dienzelfden geest had gemaakt en de Porte zich bereid had verklaard die in overweging te nemen, zoo kon zij toch niet zonder voorloopige ruggespraak met den Russischen gevolmagtigde eene hulp afwijzen, die zij zelve had gevraagd en die zij bij den drang der omstandigheden nog zoo zeer scheen te behoeven. Dus besloot de Sultan persoonlijk aan de heeren Butenief en Murawief zijn verlangen, om de Russische vloot zoo spoedig mogelijk weder te zien vertrekken, bekend te maken. Hij liet die heeren bij zich onthieden, betuigde hun zijne erkentenis voor de bereidwilligheid van Rusland, om hem hulp toe te zenden; zeide, dat hij geloofde, die nu niet meer noodig te hebben, en verzocht hen, om order te geven, dat het Russisch smaldeel zich spoedig zou verwijderen. Hoe in het oogvallend deze veranderde taal de Russische gevolmagtigden ook moest treffen, daar zij weinige dagen te voren zeker meenden te zijn van het vertrouwen des Sultans en uit den mond van den reis-effendi de grootste lofsprekingen over het edel gedrag van Keizer Nikolaas gehoord hadden; zoo konden zij echter niet weigeren te voldoen aan een verlangen, welks niet opvolging de soevereine regten van eene bevriende Mogendheid zou verkort hebben, en verklaarden zij aldus, dat de wenschen van Zijne Hoogheid onvervuld zouden vervuld worden, en gaven zij de noodige bevelen aan den admiraal voor het terugkeeren der vloot. De meeste Russische schepen hebben reeds den Bosphorus verlaten, terwijl de nog achtergeblevenen dadelijk onder zeil zullen gaan.

Kort hierna vervoegde zich de admiraal Roussin met zijnen tolk weder bij den reis-effendi en teekende met hem eene overeenkomst, die ook reeds de goedkeuring van den Sultan ontvangen heeft, en waarin, zoo men verneemt, bepaald is, dat de Porte in de bestaande dringende omstandigheden geheel op de vriendschappelijke deelneming van Frankrijk rekent en plegtig belooft geenen anderen invloed toe te laten, om de droefvige geschillen met den pachta van Egypte te zien bijleggen; waartegen de Porte van den Franschen kant de verzekering ontvangt, dat het Kabinet der Tuilerien haar voor Europa zoo noodig bestaan waarborgt en haar tegen alle onregmatige vorderingen beschermen zal. Met dat voornemen zou Frankrijk het zich tot plicht rekenen Mehemed-Ali daartoe te bewegen, dat hij afzien zou van zijne vroegere eischen en zich alleen zou vergenoegen met het pachalik van St. Jeau d'Acre. Mogt Mehemed die voorstellen van de hand wijzen, dan zou de Porte niet alleen door de Fransche natie, maar ook door de Engelschen beschouwd worden. Ook heeft men opgemerkt, dat de Engelsche zaakgelastigde zich volkomen met den admiraal Roussin schijnt te verstaan, en tot de zoo even gemelde conventie wel niet formeel is toegetreden, doch daarin geheel heeft toegeest.

VAN DEN RIJN den 16 Maart.

In bijzondere berigten uit Berlijn, van den 13 dezer, wordt verzekerd, dat men zich aldaar reeds vleit met het voortdurend behoud des vredes; — dat men er eertlang eene verordening te gemoet ziet, bij welke de sterkte der onderscheidene bataljons op twee derden van het tegenwoordig bestand wordt bepaald, en nog andere maatregelen worden bevolen, welke niet alleen vredelievend zullen, maar ook, even als de vermindering der bataljons infanterie, gunstig op den staat der geldmiddelen moeten werken.

In Silezië schijnt nog altijd cholera te heerschen. In Berlijn moeten dezer dagen geneesheeren uit Spanje zijn aangekomen, ten einde inlichtingen wegens die kwaal in te winnen.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 15 Maart.

De Engelsche fondsen-markt had gedurende het grootste gedeelte des dags eene vaste houding, geldende de Gecons. 88½ a ½ contant en 88½ a ½ op tijd, doch tegen het sluiten der beurs had er eene plotselinge reactie plaats, doordien twee zeer respectabele kantoren groote partijen aan de markt bragten en verkochten, ten gevolge waarvan de Gecons. tot 88½ terug gingen, en na vier uren werden zij voor 88½ verhandeld. Niemand weet de reden van deze verkoopen, maar dat het iets van gewicht moet zijn, schijnt algemeen toegestemd te worden. Sommigen gelooven, dat het in verband staat met de heden door den nieuwen Nederlandschen gevolmagtigde gehouden conferentie. In buitenl. fondsen was het heden verrekeningsdag; het was eene zware vereffening, doch alles liep goed af; het geld was gezocht en bedong 3¼ a 4 pCt. De daling in de Gecons. heeft ook op de vreemde effecten gewerkt, die, met weinige uitzondering, gedrukt bleven.

De onderstelling, dat de oorzaak van deze verkoopen gelegen was in de zamenkomst, welke door den Nederlandschen gevolmagtigde is gehouden, verkrijgt veel kracht door de omstandigheid, dat de twee bovengenoemde kantoren, die heden zulke eenige menigte effecten verkochten, in naauwe betrekking staan met twee kantoren te Parijs, waardoor het geenszins onmogelijk wordt, dat zij expressen uit die hoofdstad hebben ontvangen, waardoor hun of slechte tijdingen, of lagere Fransche merken zijn aangebragt.

De nieuwe Nederlandsche gezant, ridder Dedel, had gisteren in gezelschap met den baron van Zuylen, eene zamenkomst bij den burggraaf Palmerston, aan het bureau van buitopl. zaken; ook zegt men, dat Z. Exc. beden met lord Palmerston en prins Talleyrand zal vergaderen ter heropening met hen van de onderhandelingen over de Hollandsch-Belgische zaak. Het bekend worden hiervan heeft in de City veel belangstelling gaande gemaakt, doch de uitslag der bijeenkomst is nog niet uitgelekt; geruchten zeiden, dat de voorstellen van den Nederlandschen gezant zeer bevredigend waren, en, met slechts onbeduidende uitzonderingen, veel gelijkenis droegen met het derde ontwerp, dat in de vorige maand door Engeland en Frankrijk in aangeboden geworden.

De huishouding van den baron van Zuylen van Nijvel in Holles-street zal eerst tegen het eind der volgende week worden opgebroken, geloovende men, dat den baron bij het aanstaanden Woensdag te houden levé zijne afscheids-audientie zal worden verleend.

Van den 16den. In de City loopt het gerucht, dat de gecombineerde eskaders van Engeland en Frankrijk andermaal naar de Schelde zullen stevenen, hetwelk eene zekere mate van bevestiging heeft verkregen door het Donderdag ochtend ontvangen bericht des agents van Lloyds te Deal, dat verscheidene der schepen, die gedurende eenen geruimen tijd in Duins hadden gelegen, op een' kruistocht naar de Noordzee waren uitgezeld.

De Times van dezen morgen behelst, onder anderen, het volgende: » Nadat de heer Dedel, de nieuwe Nederlandsche ambassadeur, zijne eerste audientien van inleiding gehad heeft, begint er in de city eenige nieuwsgierigheid te rijzen, of hij gelukkiger dan zijn voorganger zal wezen in het tot een gewenscht einde brengen van de zoo lang gerekte onderhandelingen. Wij zijn niet van het gevoelen van velen, die stellig vertrouwen, dat zulks het geval zal zijn; maar het is nog te vroeg, om hier omtrent iets stelligs te kunnen zeggen. Uit het staatkundig oogpunt beschouwd, heeft de zaak veel van hare belangrijkheid verloren, maar met betrekking tot den koop-handel blijft het nog altijd hoogst wenschelijk, dat dezelve op de eene of andere wijze gevonden worde. »

De *Morningpost* schijnt reeds iets meerder van de zaak te weten en zegt: » Wij vernemen, dat de nieuwe Nederlandsche gevolmagtigde, die Woensdag avond laat te Londen aangekomen is, eene vraag aan het Engelsche Kabinet te onderwerpen heeft, en dat zijne zending herwaarts van die ééne vraag af hangt. Wordt dezelve niet voldoende beantwoord, zoo gelooven wij, dat Z. Exc. onmiddellijk zal terug keeren. Bij de nieuwe onderhandeling zal aan lord Palmerston's liefhebberij in protokollen niet worden toegegeven. De heer Dedel kan niet sterker verlangen de zaak ten einde gebragt te zien, dan de Britsche kooplieden en eigenaren van schepen zulks doen. De nieuwe Nederlandsche minister heeft gisteren (den 14den) met den baron van Zuylen aan het hotel van buitenlandsche zaken eene bijeenkomst met den burggraaf Palmerston gehad.

De *Guardian*, zich meer bepaalende tot hetgene hem uit Holland wordt gemeld, dan wel berigten uit Londen zelf mededeelende, zegt: » De tijdingen, die men met de Hollandsche stoomboot ontvangt, brengen mede, dat de Koning in niet een enkel punt aan Engeland en Frankrijk zal toegeven, en dat Frankrijk niet voor opregt te houden is in zijn voorgewend verlangen, om de zaak met België tot eene schikking te brengen. Ook beweert men, dat er kapersbrieven tegen de Engelsche en Fransche vlaggen naar de Vereenigde Staten afgezonden zijn; maar aan dit laatste berigt wordt geen geloof gegeven, daar het in eens alle onderhandeling zou afsnijden; men moet echter in billijkheid erkennen, dat het nemen der koopvaarders van beide natien slechts eene billijke wedervergelding zou zijn voor den, van alle beginsel afwijkenden aanval, door de beide natien op den handel van Nederland gedaan.

— (Partik. corresp.) De verlaauwing, welke gisteren vóór het sluiten der markt plaats had, heeft heden voortgeduurd; de Geconsolideerden staan op 88½; Hollandsche 2½ pCts. 46½ en 5 pCts. 89½. Men beweert nog altijd, dat die ongunstige indruk is te weeg gebragt door de gesteldheid der Hollandsch-Belgische kwestie, die door de zending van den heer Dedel niet schijnt gewonnen te hebben. De dagbladen maken ook geen gewag van de conferentie, welke men gezegd had gisteren te zullen zijn gehouden tusschen den Nederlandschen gezant en de heeren Palmerston en Talleyrand; zij zeggen alleenlijk, dat baron van Zuylen, baron Bulow en de eerste secretaris der Fransche ambassade den heer Dedel aan zijne woning Batt's Hotel, Do-verstreet, zijn komen bezoeken, en dat baron van Zuylen gisteren ten gehoor bij den Koning is geïntroduceerd door den burggraaf Palmerston, ten einde, nu hij Engeland verlaat, van Z. M. afscheid te nemen.

In de Kamer der Gemeenten werd gisteren avond de wet ter bevestiging van onlusten in Ierland nader door een comité in beraad genomen; nadat onderscheidene amendementen bij groote meerderheden waren verworpen en het gouvernement zich geneigd had verklaard, om eenige van de anti-constitutionele bepalingen te wijzigen, ging menover tot de behandeling van twee andere klausulen, waarna men besloot om maandag de discussiën voort te zetten. Drie klausulen zijn dus nog slechts aangenomen van eene wet, die 41 klausulen bevat, weshalve men daaruit kan afnemen, dat er nog al eenige tijd zal verlopen, voor en aler het geheel is afgedaan, hetwelk zeer bedroevenswaardig is, doch hetgene alsmede het geval is met andere onderwerpen van gewigt.

FRANKRIJK.

PARIJS den 15 Maart.

Heden was er eene geschrevene nota ter beurs in omloop, die men verzekerde, dat van eene aanzienlijke hand kwam, en waarin gezegd werd, dat de hertogin van Berry formeel de verklaring van den 26 Februarij ontkende.

Volgens een officieel bulletin, van den 10 dezer, bevond zich de hertogin van Berry sedert twee dagen welveerd.

Men wil, dat de heer Cousin met een bijzonderen last naar een der Duitsche hoven gezonden zal worden, en dat deze betrekking heeft op de besluiten, die het Gouvernement ten aanzien der hertogin moet genomen hebben.

— Men zegt, dat het te kort op de schatkist thans 244 miljoenen francs bedraagt. Vier bladen zijn door de politie in beslag genomen, omdat zij een onnaauwkeurig en beleedigend verhaal van het verhandelde in het proces over den aanslag op 's Konings leven, dat thans voor het hof van assises dient, hadden opgenomen.

Tot nog toe hebben de verhooren in deze zaak weinig tot bezwaar der beschuldigden opgeleverd; doch intusschen hebben zij eenige min bekende bijzonderheden aan den dag gebragt. Onder anderen, heeft een korporaal van de linietroepen verklaard, dat hij, op de plaats zelve en zoodra het schot gevallen was, een jongman had gearresteerd met eene pistool in de hand, en aan de politie-agenten had overgeleverd, terwijl het schijnt, dat die gearresteerde verdwenen is, zoodat niemand weet te zeggen, wat van hem geworden is. Ook is uit het zeggen van verscheidene getuigen gebleken, dat niet alleen onder de mindere volksklasse, maar zelfs op het Koninklijk paleis, vóór dat Zijne Maj. vertrokken was, zich reeds het gerucht verspreid had, dat men op den Koning zoude schieten.

— Het Gouvernement heeft door den Russischen ambassadeur eene nieuwe mededeeling uit den Haag ontvangen. Deze nota is vroeger naar Londen gezonden en door den prins de Talleyrand aan de goedkeuring van lord Palmerston onderworpen. Koning Willem dringt thans op antwoord op deze nota aan, welke hij als een bewijs voordraagt van zijn verlangen, om een einde aan de zaak te maken. Onze ministers meenen, dat door de aanneming van die nota de belangen van Leopold worden verkort en hierom zijn zij er tegen.

— Bij Bar-le-Duc heeft wederom een duel plaats gehad tusschen den heer Lével, redacteur van het *Journal de la Meuse*, en den heer Cartier, redacteur van den *Echo de l'Est*. Laatstgenoemde is in de dij geschoten.

— Den 20 Februarij zoude men te Straatsburg een bal in den schouwburg geven; doch degenen, welke daartoe besloten hadden, begrepen, dat van dat geld een beter gebruik kon gemaakt worden, en hebben eene somme van 1500 francs aan de kommissie van weldadigheid ter hand gesteld.

— De uitnoodiging van den generaal Bugeaud aan eenige hoofden der Koningsgezinde partij, onder anderen aan den voormaligen president der Kamer van Afgevaardigden, den heer Ravez, gerigt, is niet geheel zonder gevolg gebleven; immers men vindt heden in de dagbladen dier partij, dat onderscheidene personen zich aan het Bestuur hebben geadresseerd, om bij de hertogin van Berry te worden toegelaten en zich dus van de waarheid of valsheid der verklaring, door het Gouvernement publiek gemaakt, te overtuigen. Door den *Indicateur de Bordeaux* wordt zelfs verhaald, dat een dier personen van de plaatselijke autoriteiten te Blaye verlof gekregen had, om zich tot dat einde op het kasteel te begeven, doch dat de hertogin geweigerd heeft hem te ontvangen. Overigens is het vreemd genoeg, dat eenige der voornaamste Koningsgezinde dagbladen nog immer in onzekerheid schijnen te zijn, of genoemde verklaring al dan niet met de waarheid overeenstemt. De *Gazette de France*, die reeds dadelijk hare partij genomen had en, zich op de beginselen beroepende, het huwelijk der hertogin van Berry als eene nagenoeg onverschillige zaak had voorgedragen, schijnt op dit gevoelen thans terug te komen; immers in de beide laatste dagen vindt men in dit dagblad onderscheidene brieven opgenomen van personen, die de thans gevangene vorstin gedurende haar verblijf in de Vendée steeds vergezelden, en thans plegtig verklaren, dat zij van eene geheime verbindtenis nimmer iets vernomen hebben, en dezelve dus als een lasterlijk verzinsel moeten beschouwen.

— De toerusting te Toulon, waarvan vóór eenige dagen hoog werd opgegeven, zijn volgens bijzondere berigten niet van dat belang, dat dezelve voor eene ernstige tusschenkomst in de Oostersche zaken zouden geschikt zijn. Onderscheidene vaartuigen, die zich zelfvaardig moesten houden, zijn onder anderen niet geheel ten oorlog uitgerust. Voorts schrijft men uit genoemde haven, onder dagteekening van den 8 dezer, dat de vrachtschepen *le Rhone*, *l'Astrolabe* en *la Caravane*, die voor eenige weken van Ancona naar Griekenland vertrokken zijn, aldaar ter reede waren gekomen, een gedeelte van het bezettingsleger terug voerende.

— De laatste berigten van Madrid, van den 6 dezer, spreken het gerucht, dat de Koning van Spanje op nieuw ernstig ongesteld zoude zijn geworden, ten stelligste tegen, er bijvoegende, dat de genoemde Vorst sedert eenige weken eene vrij goede gezondheid geniet. Ook de Carlistische beweging in Katalonië schijnt geene gevolgen te hebben gehad.

Van den 18den. Sedert de Kamer der Pairs de wet op de, aan de verwinnars der Bastije toe te kennen belooningen met 86 tegen 62 stemmen heeft aangenomen, zijn de debatten der edele Kamer tot derzeiver gewone nietigheid terug gevallen.

— Men spreekt al weder van de afstreding des tegenwoordigen ministeries, aan hetwelk tot opvolger een ministerie-Dupin wordt voorspeld. Degenen, echter, die den Koning kennen, verzekeren alle, dat er tusschen hem en den vermaarden advocaat meer dan eene soort van onbestaanbaarheid aanwezig is.

— In het *Journal du Commerce* leest men als volgt: De ware gesteltenis der diplomatische betrekkingen met het Kabinet van 's Gravenhage blijft nog altijd een geheim. Uit het dienaangaande door alle ministeriële Fransche en Engelsche dagbladen bewaard wordende stilzwijgen blijkt intusschen klaar, dat de uitkomst niet zeer voldoende is. De Kabinetten van Londen en Parijs, volgens hunne nota van den 30 Januarij, hebbende toegestemd, om den gang der onderhandelingen te hervatten, zoo hadden de eerste diplomatieke nota's, die door de beide Kabinetten naar 's Hage werden gezonden, betrekking tot de vrijheid der Schelde; maar de Koning der Nederlanden altijd dezelfde eischen en dezelfde vorderingen doende blijken, zoo ziet men zich even weinig gevorderd als voor twee maanden. Sommige lieden hebben gedacht, dat

de komst te Londen van eenen nieuwen Nederlandschen gevolmagtigde eenige moeilijkheden konde uit den weg ruimen; doch de Kabinetten van St. James en der Tuilerien schijnen geene zoodanige hoop te koesteren; want het is thans eene daadzaak, dat de gecombineerde eskaders van Engeland en Frankrijk andermaal koers steele naar de Hollandsche kusten, en dat verscheiden der tot dus verre in Duins gezegeerde vaartuigen van oorlog alreeds onder zeil zijn gegaan, om in de Noordzee te kruisen. Onder de bereids in zee gegane schepen merkt men op de Fransche fregaten *Satellite* en *Syrene*, voorts de Engelsche linieschepen *Donegal*, *Talarera*, *Malabar*, enz. Drie als nog in Duins achtergeblevene Engelsche vaartuigen en een Fransch fregat zullen eerstdaags naar dezelfde bestemming uittoopen. Eenige diplomaten zijn nogtans van oordeel, dat men niet het voornemen heeft, om eene ernstige poging tegen Vlissingen te beproeven, ten einde de Scheidevaart te openen. Zij beweren te weten, dat de gouvernementen van Frankrijk en Engeland slechts trachten Z. Nederlandsche M. te verschrikken, om hem eindelijk voor de staatkunde van Parijs en Londen te doen zwichten.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 17 Maart.

Uit het verslag der centrale afdeeling, omtrent het ontwerp van wet op het personeel, waarover de discussie op aanstaanden Dingsdag bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal zal plaats hebben, blijkt, dat er, na het onderzoek der andere antwoorden en veranderingen, tot dit ontwerp betrekkelijk, nog vele aanmerkingen gemaakt zijn. Zoo heeft men zich, onder anderen, bijeen verklaard tegen de belasting der onbruikbare schoorsteenen; tegen het belasten der werkboden en tegen de hoogere belasting der mannelijke dienstboden, en eenige verzachting verlangd voor werkboden, die slechts voor eenige maanden of voor zometijl in dienst zijn. Men heeft zich ook niet kunnen vereenigen met de verplichting, op de eigenaren van kleine woningen overgebragt, om voor de huurders te betalen, en aangedrongen op het weglaten van het stelsel, waarbij de eigenaar van percelen wordt verantwoordelijk gesteld voor de belasting van verhuurde panden, en voorts begeerd, dat, naar den aard dezer belasting; pakhuizen van den handel even zeer geheel vrij behooren te zijn, als bergplaatsen voor nijverheid en landbouw.

In de derde afdeeling hebben drie leden de volgende nota overgelegd, met verzoek dezelve bij het proces-verhaal te voegen, ten einde bij het rapport der centrale afdeeling opgenomen te worden.

NOTA.

» De ondergeteekenden maken het zich ten pligt, ter gelegenheid van de nieuwe wet op het personeel, de aandacht der Regering te vestigen op eene circulaire van den heer gouverneur van Noord-Brabant, van den 1 Januarij dezes jaars 1833, C, no. 1, opgemaakt op het rapport van den heer fungerenden provinciaal inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnzen, en in overeenstemming met de (gelijk men het noemt) zoo oordeelkundige aanmerkingen, door den heer inspecteur-generaal Beudt in der tijd gemaakt, gerigt aan de inspecteurs, controleurs en ontvangers der directe belastingen in de genoemde provincie, en op het dezen voorafgegaan zijnde besluit van denzelfden hoogten ambtenaar; van den 29 December 1832, C, no. 1, (*Provinciaalblad* no. 215), waarin de ambtenaren der bedoelde belastingen worden aangemaand, om, tot kennis en begroting der huurwaarde voor het personeel, gebruik te maken van de huurwaarde voor het kadaster genomen. In het eerst aangeduide van dezes twee stukken tracht de gouverneur aan de gezegde ambtenaren te inculqueren, dat; daar de personele belasting tot grondslag neemt de onzuivere huurwaarde, daaruit moet volgen, dat de zuivere huurwaarde van het kadaster met $\frac{1}{3}$ behoort vermeerderd te worden; om tot de onzuivere te geraken. Met betrekking tot de plattelandsgemeenten wil men echter niet, dat de kadastrale huurwaarde, vermeerderd met $\frac{1}{3}$, onbepaald gevolgd worde, omdat het kadaster de schatting van het gebouw alleen bevat, en de personele belasting in de vestiging der huurwaarde daaronder opneemt den grond, waarop de gebouwen staan, de stoepen, binnenplaatsen en pleinen der woningen en gebouwen, mitsgaders, wat de geagglomerde huizen betreft, de tuinen en gronden tot eene verhouding van vijfmaal de oppervlakte der huizen. Al deze omstandigheden, zegt men, waaronder ook de servituten, welke op eenige huizen mogten rusten, vermeerderen de ontrekkelijke huurwaarde der personele belasting boven die bij het kadaster bepaald voor de gebouwde eigendommen. Indien de ondergeteekenden met dit uittreksel der circulaire vergelijken den *considerans* van het boven aangehaalde besluit met en benevens art. 2 van dit laatste, dan blijkt het hun ten duidelijke, dat de grondslag der personele belasting in Noord-Brabant zal zijn gevestigd op de zoo verre uiteenlopende, ongeijke, onregtvaardige en onbestaanbare schattingen der huurwaarde van de gebouwde eigendommen voor het kadaster, vermeerderd met den grond, waarop de gebouwen staan, de stoepen, binnenplaatsen en pleinen; hierbij komt dan nog de onbillijkheid, dat in die gemeenten, waar de geschatte huurwaarde voor het kadaster binnen de palen der redelijkheid is gebleven, de ambtenaren in de gezegde circulaire indirect worden aangezet, om daaraan niet te hechten, dewijl sommige resultaten aanwijzen, dat de personele *bruto* huurwaarde (zoo drukt men zich uit) hooger behoort te zijn. Dit laatste kan nu wel niet anders doeën, dan op zoodanigen taxatiën, welke binnen de grenzen der billijkheid zijn gebleven, omdat het buiten allen twijfel is, dat deze nergens te laag, maar in verre weg de meeste plaatsen veel te hoog zijn genomen.

» De instructie, in die twee gedemonceerde stukken vervat, druischt regtstreeks aan tegen art. 3 der voor ons liggende concept-wet op het personeel. Dat artikel wil toch, dat de huurwaarde zal worden berekend volgens den gemiddelden huurprijs, dien de voorwerpen, aan de belasting onderworpen, waardig zijn, bij vergelijking met andere verhuurde percelen van dezelfde of meest nabij komende soort, in dezelfde of omliggende gemeenten gelegen. De resultaten van de taxatiën voor het kadaster kunnen derhalve daarvoor in geen deelen dienen, dewijl deze dermate uiteenloopen, dat de Regering eene kommissie heeft moeten benoemen, om de reclamen, daaruit geresulteerd, te ontvangen en deswege rapport uit te brengen, ten einde daarna het werk te herzien. Het vereischt alzoó geen betoog, dat het bezijden de regtvaardigheid zijn zoude, indien de kadastrale huurwaarde op de boven aangegevoende wijze tot grondslag der personele huurwaarde zoude moeten strekken.

» De ondergeteekenden achten het hunnen pligt, de Regering hierop attent te maken, ten einde van harentwege de noodige bevelen, tot voorkoming van dergelijke verkeerde instructiën, voor het vervolg worden uitgevaardigd, en de nadeelige indruk, welke de twee vermelde stukken hebben achtergelaten, worde weggenomen.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dingsdag, den 19 Maart.

Opening te half elf. De notulen worden gelezen en goedgekeurd. De kommissie tot de petitiën doet verslag wegens twee verzoekschriften, het eerste betreffende eene gevraagde dispensatie, waaromtrent tot de orde van den dag wordt overgegaan; het tweede betreffende de kadastrale werkzaamheden, hetwelk ter griffie zal worden nedergelegd.

De orde van den dag is de beraadslaging over het ontwerp van wet op het personeel. Zijne Exc. de minister van financiën is tegenwoordig ter verdediging van hetzelfde.

De voorzitter verklaart de beraadslaging geopend. Daarover hebben het woord gevoerd:

Voor de wet, de heeren Hinloopen, van Swinderen, Op den Hooff, van Nes, Repelaer, van Suchtelen, Luzac en de Bordes;

Tegen de wet, de heeren Weerts, Schimelpenninck, van Dam, Lemker en van Sytzama; terwijl de heeren van Reenen, Warin en van Alphen nadere inlichtingen zullen afwachten. (Zij hebben alle voor de wet gestemd.)

De leden, welke zich voor de wet hebben verklaard, hebben voornamelijk doen gelden, dat de aangebodene wet in vele opzichten beter is, dan de thans bestaande; dat zij de drukkende 75 procenten, welke thans op het personeel worden geheven, zal doen vervallen; dat zij de meer gegoede klasse zal treffen en de min gegoede eenigzins ontlasten.

De heer van Nes, daarin ondersteund door den heer Luzac, beschouwt dezelve als een tegenhanger der wet op het gemaal, welke laatste meer op de geringere klasse, dan op de meer vermogende drukt.

De tegenstanders der wet hebben voor hun gevoelen voornamelijk aangevoerd, dat er eene onbillijkheid gelegen is in de aansprakelijkheid aan de eigenaars van kleine woningen voor de huurders derzelve opgelegd, wegens de betaling der belasting volgens de huurwaarde; dat de boerenknechts niet hadden moeten worden belast; dat de belasting voor de mannelijke dienstboden nog te hoog en niet staatkundig is; dat de niet gebruikt wordende haardsteden niet aan de belasting hadden moeten worden onderworpen.

Z. Exc. de Minister van financiën verdedigt de wet, en antwoordt op de bedenkingen daartegen aangevoerd.

De heeren van Dam en Weerts verklaren, door den minister niet overtuigd te zijn geworden en volharden bij hun gevoelen.

De heer van Reenen zal, na de inlichtingen, door den minister gegeven, de wet aannemen, doch voegt er bij, dat hij hoopt, dat de wet zoo toegepast zal worden, als de minister te kennen heeft gegeven; en dat, in geval zij verkeerd werd toegepast, hij aan de Kamer alsdan daaromtrent een voorstel zou doen.

De minister antwoordt kort.

Men gaat over ter stemming. De wet wordt aangenomen met 40 stemmen tegen 11,

zijnde die van de heeren Schimmelpenninck, Weerts, van Dam van Isselt, Lemker, van Boelens, van Nagel, Bijleveld, van Randwijck, Dyckmeester, Gockinga en van Sijtzama.

Afwezig waren de heeren Beelaerts, van Tuyt van Heeze, Ingenhouz en Cuypers. De centrale afdeeling doet verslag wegens het ontwerp van wet, betreffende den 12den titel van het 11de boek van het Burgerlijk Wetboek. De beraadslaging over dat ontwerp wordt bepaald op aanstaanden Donderdag, te 12 uren. De zitting wordt te drie uren opgeheven.

AMSTERDAM den 19 Maart.

Munchensche dagbladen bekeken partikuliere berichten uit Napoli, tot den 6 Februarij, waaruit, wij het volgende overnemen: Den 30 Januarij, te 2 uren des middags, juist op den 20sten dag van ons vertrek uit Triest, zijn wij met de geheele vloot, namelijk met 35 koopvaardij-schepen en 3 oorlogsbodems, gelukkig hier aangekomen. Toen wij de haven naderden, werden door de aldaar liggende verschillende oorlogsschepen der vreemde Mogendheden, als ook van de citadel en de Grieksche vaartuigen, vreugdeschoten gedaan, terwijl de geheele bevolking van Napoli en des omtrents, overal in het rond op bergen en in vlakten, en in honderde booten zich had vereenigd, om de komenden te begroeten. Voor de eerste maal zagen wij daar de schoone Griekinnen in volle prachtgewaad. De vreugde was algemeen. Onder de vreugdekreten en het geschutgebulder mengden zich het trommelgeluid en de heerlijke muziktoonen. Den 30sten was het nog niemand vergund aan land te komen; des avonds was de stad verlicht; duizende lampen wierpen haren glans op de zee. Den eersten Februarij, betrok ik mijne nieuwe woning in de stad, namelijk eene kamer zonder tafel of stoel. Zoo lang de Franschen hier liggen, valt aan eigenlijke kamers niet te denken. De stad is niets minder dan mooi; nogtans heeft zij in de laatste dagen een meer zindelijk aanzien gekregen, en zal binnen kort niet meer zijn te herkennen. Den 3 Februarij werden onze troepen ontscheept, en hebben zij zich op de citadel en in de kazematten gelegerd. Het is verwonderlijkwaardig te zien, welk frisch en gezond voorkomen de manschap heeft. De citadel is, zoo men weet, nog het werk der Venetianen, op ontzaglijk hooge rotsmassa's aangelegd, en is mitsdien onoververbaar. Levensmiddelen heeft men hier in overvloed, en in de kosthuizen is het niet zeer duur leven; en, hetgeen men niet had durven verwachten, alles wordt naar goede Duitsehe gewoonte toebereid. Wij troffen vele Duitschers aan, die reeds vroeger in Grieksche dienst gestaan hadden. Wij werden overal op het minzaamst ontvangen. Bij den heden plaats gehad hebbenden intogt van Koning Otto werden drie oogen niet minder bezigt gehouden, dan onze harten verrukt waren. Duizende in hun beste Grieksche gewaad gekleede menschen waren hunnen nieuwen, beminden Koning verbeidende. Honderde vlaggen en wimpels versierden de schepen. Onder den donder des geschuts werd de Koning in eene Britsche sloep naar den wal geroeid; ter eere van dezen feestelijken dag werd de boot eigenlijk bemand met Engelsche zeekadetten, grootendeels zoons van aanzienlijke families; deze jonge lieden waren geheel in het wit gekleed en hadden groote blaauwe sjerpen, in wier midden de letter O geborduurd was, om den schouder hangen; duizende en duizende stemmen hieven op een en hetzelfde oogenblik hun welkomstgeroep aan; wij waren hoogelijk verblijd, den jeugdigen Koning zoo gezond en frisch en minzaam lagchende, tevens zoo veel mannelijke waardigheid vertoonende, te aanschouwen. Eene merkwaardige verschijning onder den stoet was de grijsze Colocotroni, die weinige dagen te voren hier was aangekomen en zich aan den Koning heeft onderworpen (*); zyne kolossale gestalte, zijn hooge ouderdom, zyne oud-Grieksche kleederdragt, alles herinnerde ons de oude helden van Griekenland; met zijne palikaren nevens zich liet hij zijne wilde bliken trotscher dan een vorst over de hem omringende volkmengigte rondgaan. Hebben de Grieken inderdaad zulke opregte voornemens, als men dezen dag uit hunne vreugdeblijken zoude opmaken, alsdan kan het volk gelukkig worden door den nieuwen Koning en hij eene gelukkige regering hebben onder een goed volk. Morgen houdt de Koning wapenschouwing, waarbij ook de Fransche troepen tegenwoordig zullen zijn; heden avond was de geheele stad andermaal geluumd. Het voor den Koning bestemde paleis is een zeer aangenaam en sierlijk verblijf, gelijk ook het voor den graaf Armanespa aangewezen verblijf.

Men berigt uit Dordrecht, dd. 18 Maart: Naar men verneemt, is de groote voorjaars-inspectie bij de armee, welke men vroeger tegen het begin van April wachtende was, tot het einde van die maand verschoven, en duren dien ten gevolge ook de verlofsgevingen steeds even onbekrompen voort, terwijl thans het tijdstip, waarop de verlofsgevers bij hunne korpsen terug moeten zijn, in plaats van op den eersten, op den 20 April is bepaald.

Zoo ook verneemt men, dat het kamp, 't welk men steeds voornemens schijnt te blijven, om na de groote voorjaars-inspectie door twee divisien der armee te velde te doen trekken, niet zal komen in de Meijerij bij Oirschot, maar in de Baronnie van Breda, tusschen Reijen en Chaam, waar daartoe het terrein veel gunstiger schijnt bevinden te zijn.

— Oprigtelijk de zending van den heer Dedel, weet men nog niets met zekerheid; naar hetgeen ons uit onderscheidene correspondentie-brieven uit Londen gebleken is, zoude men het er voor mogen houden, dat de heer Dedel met zeer bevredigende instandhouding verzoeken was, om eene conventie tusschen Frankrijk en Engeland te sluiten; deze Mogendheden zouden echter blijven berusten in de vroeger aanden heer van Zuylen voorgestelde ontwerpen van conventie, waarbij de erkenning der onzijdigheid van België als eene der hoofdvoorwaarden vervat is, of wel zouden genoemde Mogendheden ook geneigd zijn, om de onderhandelingen op den voet van een definitief traktaat te hervatten.

— Uit Haarlem schrijft men, dat de Engelsch-Fransche vloot den 17den, bij den heerscheuden ooslewind, digt onder de Hollandsche kust en wel voor Zandvoort is geweest. Des middags waren echter de meeste schepen reeds weder uit het gezigt verdwenen en bemerkte men alleen nog een zwaar schip, met den staven om de Zuid gewend.

— Eene oorlogsvloot, bestaande uit vier Engelsche en drie Fransche zware oorlogsschepen, was, volgens brief van den Helder, van den 17 Maart, dien dag aldaar zeer digt onder den wal geweest, doch had, na tot voor het Schulpengat genaderd te zijn, weder naar zee afgehoeden.

HAARLEM den 18 Maart.

— De handel in Gent heeft, naar het schijnt, in Brussel aangehouden, dat zij voor meer dan 800,000 fr. belang heeft bij de ladingen, die, met verkrachting van het regt der volken, onder Nederlandsche vlag, in Engeland onder beslag worden gehouden. Men zegt, dat het bewind van Prins Leopold den minister van de Keizer heeft aangeschreven, om het ontslag van het bedoelde gedeelte dezer ladingen te verlangen; dat hij ook aan dien last heeft voldaan, maar dat de Britsche ministers het aanzoek van de hand hebben gewezen.

— Uit het leger wordt gemeld, dat denkelijk, na den afloop der voorjaars-inspectie, aan de manschappen, welke als nog van verlof verstoken zijn geweest, dit verlof zal worden verleend.

VLISSINGEN den 18 Maart.

Zr. Ms. Korvetten Dolfijn en Komeet zijn in de afgeopene week de Schelde opgevoerd door de stoomboot de Beuna aan Amsterdam.

In het 4de en 5de distrikt dezer provincie is alles zeer rustig, en niettegenstaande de zware dienst, laat de gezondheids toestand onzer manschappen niets te wenschen overig.

De gouden bergen, die men te Antwerpen, na de overgaaf der citadel, zich beloofd had, zijn verdwenen: zeer weinige schepen, onder Rostoksche of Hanoversche vlaggen, zeilen de Schelde op derwaarts, doch keeren meest alle zonder eenige lading van daar terug. Men waande gebeele vloten van koopvaardij-schepen voor de zoo schuldlige en zoo edelmoedig gespaarde stad en in derzelver bassin te zien; men streelde zich met het winstgevend vooruitzicht, de sedert een groot jaar opgepropte magazijnen met voordeel te kunnen ledigen; men droomde niets, dan van rijkdom, alleenhandel en groote, schitterende ondernemingen, — en — alles verdwijnt in rook: eenige weinige schepen brengen wel hunne koopmanschappen aan, maar voeren niets dan ballast uit; geene groote handelhuizen stellen het noodige vertrouwen in de Antwerpsche kantoren, om de schoone droomen te verwezenlijken, waarmede men zich, na ruim twee jaren door eigene schuld veroorzaakte ellende, verheugde.

Men hoopt op verbetering, maar kan men die immer van de regtvaardigheid verwachten, wanneer men zijne welvaart, zijn bloei en volksgeluk zoo roekeloos, zoo brooddronken heeft opgeofferd voor het schaduwbeeld der onbestaanbaarste vrijheid, voor het stofgoud eener denkbeeldige grootheid, dat schandelijke oproerstkokers, die zich nu schamen in hun ongelukkig vaderland te blijven en zich in Frankrijk laten naturaliseren, het verdwaalde volk in de boegen hebben geworpen?

BREDA den 19 Maart.

Volgens de jongste berichten uit Lillo, gaan de Belgen steeds voort met, zoowel op het fort Frederik Hendrik als daar tegenover aan den Doel, batterijen te maken. Van onzen kant gaat men daarentegen bestendig voort met Lillo en Liefkenshoek nog te

(*) Luidens andere berichten in Munchensche dagbladen, was Colocotroni bij de aankomst der vloot nog in geenen deele blind, om zich met zijne aanhangers te onderwerpen. Daar Koning Otto zijne regering niet onder bliddige twisten wilde aanvaarden, zoo waren er door afgevaardigden onderhandelingen aangeknoopt geworden. Dit mocht de reden zijn geweest, waarom de schepen verscheidene dagen langer voor anker zijn gebleven, totdat Colocotroni zijn trouw verzekerd en gewaarborgd had, waartoe zoo wel hij als de zijnen hunne wapenen overlegden. De bevestiging dezer bijzonderheid wordt echter nog gewacht.

versterken, en heeft men, onder anderen, in Lillo eens bomvrije kazerne gebouwd en ook reeds verscheidene stukken bomvrij gemaakt.

— Gisteren zijn hier binnengebragt vier Belgische deserteurs. Een derzelven had het voor don Pedro, den Portugeschen pretendent, geworven wordende korps boven Brussel verlaten, dewijl hij als Duitscher, dus vreemdeling zijnde, zich in Belgische dienst begeven hebbende, niet bij een nationaal korps konde ingelijfd worden. De andere drie waren van eenen post in de nabijheid van het Hazegras en Vlaanderen gedeserteerd, en van Vlissingen herwaarts geleid; deze laatsten zijn dadelijk na hunne aankomst naar Tiel getransporteerd, terwijl de eerstgemelde dezen morgen derwaarts overgebracht is.

Van de oudste tijden af werd de ondankebaarheid van kinderen jegens hunne ouders als een gruwelstuk beschouwd. Hij, die zijne ouders verstiet, verloor de achting zijner medeburgers. De onbeschaafte volken leverden dikwerf de schoonste voorbeelden van ouderlijke; terwijl de zedekunde en de ondervinding ons leeren, dat des Hemels zegen nimmer op onlankbare kinderen kan rusten. Wanneer wij de toepassing dezer stelling algemeen maken en de Fransche en Belgische omwenteling als individus beschouwen, zou men dan hieruit ook niet kunnen afleiden, dat deze eenmaal in de straf van ondankebare kinderen zullen moeten deelen?

Lafitte kan in vele opzichten beschouwd worden als het hoofd, als de vader der Julij-omwenteling; want door hem werd zij gevoed en gekweekt, en voor die zorgvuldige opvoeding wordt hij thans verstooten. De schatrijke Lafitte is nu reeds genoodzaakt zijne goederen te verkoopen, om zijne schuldeischers te voldoen! En wie zijn deze onbarmhartigen, die daarop aandringen? zijne voedsterlingen, de Julij-omwenteling in massa. . . . eene groote les voorwaar!

De Potter, het symbool der Belgische omwenteling, haar paterfamilias, haar vader, thans verstooten en bedreigd door het gewrocht zijner hersems; door hen, die vroeger een glimlach, een handdruk van hem afbedelden, die zijne heuts in nood (en deze was er altijd) aanspraken, — wordt nu als een verspieler en gevaarlijk werktuig afgeschilderd, en als zoodanig op de grenzen van België gesignaleerd. Doch kon de schrijver van het leven van Ricci anders verwachten van menschen, die hij toen als werktuig en middel gebruikte! Heeft hij kunnen vergeten, dat, waar ook vergeving te vinden is, bij hen, die tegenwoordig het bewind in België voeren, nimmer vergeving gezocht moet worden!

En toch zijn deze beide vrijheids-apostelen misschien de eenige, die volgens grondbeginselen gehandeld hebben en in alle omstandigheden zich gelijk zijn gebleven.

PROGRAMMA.

Het BESTUUR DER AKADEMIE VAN BEELDENDE KUNSTEN, BOUW-, TOEGEPASTE WERKTUIG- EN ZEEVAARTKUNDE, onder den naam MINERVA, heeft, in deszelfs Vergadering van den 19 Maart 1833, in gevolge art. 18 der Wet van de Akademie, ter aanmoediging van de Binnelandische Kunstbeoefenaars, besloten, de navolgende Eereprijsen uit te loven, als:

- 1) In het vak der Schilderkunst, bij herhaling, een Getuigschrift en dertig Rijsguldenstukken voor de best geoordeeld wordende Schilderij, geheel afgewerkt, hoog 46, breed 62 Nederl. Duimen, voorstellende EEN GASTMAAL VAN DE OUDE BATAVIËREN IN DE OPENE LUCHT
- 2) In het vak der Teekunst, een Getuigschrift en zestien Rijsguldenstukken voor de best geoordeeld wordende Teekening in Kleuren, behoorlijk afgewerkt, hoog 40, breed 32 Nederl. Duimen, voorstellende een ZWITSERSCH BERGACHTIG LANDSCHAP, WAAROP TER LINKER ZIJDE EENE MET EEN PAARD BESPANNENE KAR, DOOR EEN LANDMAN GELEID WORDENDE, EENIGE TREDEN VOORUIT EENE ROERIN, DRAGENDE EENE MAND MET EIJEREN, TER RECHTER ZIJDE EEN PAAR WANDELAARS, EENE RUINE BESCHOUWENDE, IN HET VERSCHIED OVER EEN MEER HET GEZIGT OP EEN DORP.

Het Bestuur der voorz. Akademie noodigt uit tot de behandeling van de even-gemelde onderwerpen, en tot het dingen naar de uitloofde Prijsen, alle Leden der Akademie en voorts alle Binnelandische Kunstbeoefenaars.

Diegenen, welke naar deze Eereprijsen willen dingen, zullen de navolgende bepalingen in acht moeten nemen:

1. De Stukken zullen, vóór den 1 October 1833, vrachtvrij ingekomen moeten zijn aan het Gebouw der Akademie, in de Kijk- in 't Jatsstraat; onder adres van den Secretaris van het Bestuur.
2. De ingezondene Stukken zullen moeten geteekend zijn met eene tijspreuk of een ander kennelijk merk; welke spreuk of merk, door eene andere hand dan die van den Vervaardiger van het Stuk geschreven, ook gesteld zal moeten worden op een bijgaand verzegeld Briefje, in hetwelk de Naam en Woonplaats van den Maker van het Stuk vermeld staan; dit moet verzegeld zijn met een duidelijk afdruk van een Cachet in Lak.
3. Het bekroonde Stuk in Olieverf blijft den eigendom van den Maker, onder verplichting, om daarvan eene Teekening of volledige Schets in Kleuren, en ter zelfde grootte als het bekroonde Stuk, kosteloos en vóór de teruggave van het Stuk, aan de Akademie te verschaffen. De bekroonde Teekening wordt door de bekroonden den eigendom der Akademie.
4. De Mededingers kunnen, des verkiezende, in het naambijlet den prijs stellen, waarvoor zij het ingezonden Schilderstuk aan de Akademie willen afstaan; zullende het Bestuur na de prijsuitwijzing aan den Bekroonde opgeven, of het Stuk voor het Kabinet wordt aangekocht, en zal in dat geval de Maker van het Schilderstuk ontheven zijn van de verplichting tot het verschaffen eener Teekening of Schets van het bekroonde Stuk.
5. Elk der niet bekroonde Stukken zal, benevens het ongeopend Bijlet, in hetwelk de naam van den Maker uitgedrukt is, tegen overgave van de zinspreuk of het merk, met dezelve hand geschreven, benevens van een afdruk van het cachet, waarmede het naambriefje is verzegeld, aan den vervoerter terug gegeven worden. Deze terugvraag zal moeten geschieden binnen den tijd van drie maanden, te rekenen van den dag af dat de uitwijzing bekend gemaakt is.
6. De uitdeeling van de behaalde Prijsen aan de Bekroonden of derzelver Gevolmagtigden zal plaats hebben in de Vergadering der Leden van Januarij 1834.

GRONINGEN
den 19 Maart 1833.
Op last van het Bestuur voorz.
R. DE RHOER OTTENS, Secretaris.

GROOTE SCHOUWBURG.

Op Zaterdag, den 30 Maart: DE ZONDERLINGE ZIEKTE, Bijspel in 2 Bedrijven; hetwelk voorafgegaah en besloten zal worden door NIMISCHE VOORSTELLINGEN, BUIKSpraak en TOURS D'ADRESSE van den Heer LANTINGA.

Heeren Geabonneerden kunnen hunne Entrée-Bijletten bekomen tegen Abonnementsprijs bij den Bureauist L. DE VRIES, bij wien de Plaatsen te bespreken zijn.

* Op den Huize LYCKLAMA-BOSCH, bij Balk, Provincie Friesland, is op den 11 Maart 1833 voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON bevalen de Hoog Wel Geborene Vrouwe CHRISTIANA HELENA GEESTRUIDA VAN SWINDEREN, geb. Baronesse THOE SCHWARTZENBERG EN HOHENLANSEBERG.

* Heden beviel van eenen ZOON HENDERIKA DE JONGE, Echgenoot van

GRONINGEN den 14 Maart 1833. D. MEIJER, CPZON.

* Heden verlost, door Gods goedheid, zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER Vrouwe SOPHIA ELISABETH BARONNE RENGERS, geboren Baronnes THOE SCHWARTZENBERG EN HOHENLANSEBERG.

GRONINGEN den 15 Maart 1833.

* Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER mijne geliefde Echgenoot A. B. REIGER.

GRONINGEN den 18 Maart 1833. Mr. C. M. NAP.

* Mijne geliefde Echgenoot GRIETJE SIKKENS verlost heden gelukkig van eene DOCHTER.

ZUIDHORN den 19 Maart 1833. R. MULDER.

* Heden verlost van eene DOCHTER J. M. BRUNS, Echgenoot van

GRONINGEN den 20 Maart 1833. Bd. BULSING.

Bienenda deze tot kennisgeving aan Familie en Bekenden, zoo wel binnen als buiten de Stad.

* Tot mijne bittere droefheid overleed heden vanmiddag mijne teeder geliefde Echgenoot HELENA ROLLENA-HIDDING, in den ouderdom van vijfen-

